

A politikáról másképpen

Lehet-e, szabad-e még bármit mondanunk a politikáról? Most, amikor végre mindenki szabadon kimondhatja buszon, munkahelyen, újságban, kabarében, hogy elege van, hogy hallani sem akar többet a politikáról, hogy most már őt igazán hagyják élni. Úgy érezzük, kellő tapintattal és ember-szeretettel van joga még a szónak. Mi ezúttal – és várhatóan következő számainkban – nem az öncélú politizálás agresszivitásával, de önisme-retünk, helyzetelemzésünk megítélésének a reményével szólunk a politi-kumról, mint személyiségünk elindegeníthetetlen tartományáról. Tudjuk, érzékeljük és átéljük azt a meghasonlást, amit a diktatúra évtizedei ki-váltak a politikával szemben. Ámde a történelem bölcs tanítása figyelmez-tet arra is, hogy csak a politika okos védőpajzsa tarthatja meg az embert em-berségében. Kalocsai Péter tanulmányában összegyűjtött és elemzett falfirkák az elfojtott politikum görcsös megnyilvánulásai egy olyan korban és olyan városban, melyről politikamentesen még évtizedekig nem beszél a hazai közvélemény. Röntgenképe és ennek rögzítése olyan értékekkel gazdagit-ja a várost, mely nélkülözhetetlen a terbelő múlt enyhítéséhez. Németh János István a személyiség és politikum általánosabb kapcsolatait rögzíti a hetvenes években felnőtté érő nemzedék egy lehetséges nézőpontjából. Az írás nem mentes a vitatható fölvetésektől és ellentmondásoktól, de né-bány figyelemre méltó tanulsága mellett, talán éppen ez adja igazi értékét. Szándékunk az anyagok közlésével, tanulmányának utolsó mondatával ösz-szegeztető: „... a politika tényleg nem fontos, de azért oda kell végre fi-gyelni, nehogy még egyszer becsaphassanak.” (– a szerkesztő –)